

پسر لیه !

دنړی خلک دستا په راتګ سره خوشحالی کوی ، پیغلی ستا رنگا رنگ گلان پخپل وریل کی
تومبی ، بلبلانو ستا په چمنونو ویاغونو کی د گل له شوقه نڅا کوی او د گلونو په چاپیریال کی طواف
کوی ، سهارنی نسیم دستا د گلانو او د گلپوتی عطر او خوشبوی هر خواته خپروی ، په ویالو کی داوبه
شړه هار په سور او په تال سره نغمی غږوی دستا په راتګ سره د بڼتی او صحرا زرغون
جامی اغوندی د غاتول گلان د ستا د غرونو او په رغونو کی سور رنگ غالی غوړوی
هر سبایی د بلبلانو خوړی آوازونه سړی ته فرحت بڼی ، دلمر وړانگی د گلپوتو په مخ
شبنم ته خلا ورکوی اوله ورايه داسی را ښکاری چي د گلانو په پاڼو کی د مرغلی
دانی سره جیل شوی دی دگودر په لار کی عاشقا نو یو دبل لاری څاری او خپل مینو
ته دسترگو په اشاری سره خپل مینه ښکاره کوی .... اما ځما په وطن کی ته چی رایی
د تاسره جنگ ، جگری ، شخړی ، مرګ او ژوبله رایی هره ورځ زمونږ د وطن دکلی
اوبانډی څخه جنازی قبرستان ته وړل کیږی ، خلک له خپل ځانه څخه ډار بیږی ، هرخوا
چاودنه ډزی ، ځان وژنی ، نا امنی ، وحشت او ډار دخلکو ژوند گواښوی ، زړونه
ناقرار کیږی هیڅوک نه پوهیږی چي ژوندی کورته رایی او که نه ؟ میندی خپل میره
ځوی او لور خپل پلار ، ورور خپل خور او ورور د لاسه ورکوی له هر کلی او بانډی
څخه دویر او د ما تم آوازونه پورته کیږی اودا دڅه دپاره ؟ هوکی دا ددی دپاره چي یو
څو بی فرهنگ ، خیتور ، غل او له پوه او علم څخه بی خبر ، بی احساس ، بی عاطفی
او له خلکو څخه جدا حریص ، غاصب او سارقانو دخپل واک د ساتلو دپاره د پردی
اهریمنا نو سره په سازش کی اوبو خړوی او کبان نیسی نو دهمدی اوضاعو په نظر کی
نیولو سره دستا راتګ زمونږ داولس دپاره نه داچي نیکمرغی نه رایی بلکه دستا په
راتګ سره دخلکو قاتلان او جلادان رایی دتا په راتګ سره خلکو ته بدمرغی ،
وژنی ، لوټونی او .... رایی - نو ځما په نظر ستا مقدم ته هغه وخت بڼه راغلاست
وايم چی دستا په راتګ سره سولی او امن راشی نور کوچیانو خپل مور او پلار د لاسه
ور نکړی ، میندی بور نشی دخلکو په غوږ کی ډزی وانوریدل شی دکلو او دباندو څخه
ویر او ژر تر غوږ نشی ..... ستا په باغونو او چمنونو کی نور مرغان ډزی له امله
جلا وطنه نشی هرخوا ارامی ، هوساینه او مصونیت برقرار شی نور هیڅوک د زوره
ور له گواښ څخه ونه ډار شی .....

خُما په خه

خُما په خه چي پسرلي نن اوسبا راځي
يا چي بلبل د گل له شوقه په نڅا راځي
زه مي دخپل اولس له درده په کوکار يمه
يو ورځ خونه دی هره ورځ مي ژړا راځي
غليم مي ورور په انتحار سره له مينځه وړي
دمجاهد اشرار واکدارو په امنا راځي
ميندی دخپل ميره په ويرکی سره سرسپين کړ
دهغی په غورکی دمرميو لوړ صدا راځي
ته د خواران او غريبانو پسرلي نه بي
ستا په راتگ سره نه سولي اونه صفا راځي

**

جرمني (2018-03-16)